Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

maligna spiritus mala et amara/
vana et inmunda/ Et ideo quantum
libera mala cogitatio cor tuum
tangit non consentias illi/ nec si
nas illa in corde tuo manere
sed illico repelle/ primo cogitationis
resiste et fugiet a te/ Nam an
geli dei non volant vane cogi
tationes nice/ et nulla moneta
tempore in aliam transeundi sine
statu retributionis/ Cogitatio pua
delectatione parit/ delectatio assen
sus/ assensus actum/ actus consuetudinem
consuetudo naturam/ natura desperatio/
desperatio mortem/ Sicut vipera a fi
lius suis in utero positis laceratur
primitus ita cogitationes intra nos
nutrite occidunt animam/

Demoni e malas cogita
tiones suggerere/ nam est
illas illico repellere/
Nam in animo meo eas iacere nice
attinet voluntati et pie deputa
tur culpe/ Voluntate namque sua cadit
qui cadit/ et voluntate dei stat
qui stat/ Cogitatio inmunda mente
tu non inquinat cui pulsat/ nisi tu
iuxta sibi per delectationem subiugat/

Superbia sicut est origo omnium
criminum/ ita est ruina omnium
virtutum/ Ipsa enim est in principio
prima/ ipsa in conflictu ultima
postrema/ ipsa aut in concordio
mente per primum prosternit/ aut
in fine de virtutibus eicit/ Idcirco
est omnium peccatorum maxima quia tu
per virtutes quas per vitia humana
mentem coinquinat/ Cetera vitia

plas istas virtutes impetunt quibus
ipsa destruitur vt superbia puditia
Sola enim superbia contra tuctas omni
virtutes se erigit et qui gnaliter
ar pestifer morbus corrupit/ Idcirco
nisi sola opa nica simplicitas pre
cessit contraria et consueta fuit
apposita qua intuerim/ apposita
tui adheream/ impositi qua
repugnam/ totu de mani exter
quet superbia Quantutiuscumque sit
Iustia apud intimu iudice michi
est si iniuriam eleuat tumor mente
Leua omne quod agit prit/ si non
sollicite in humilitate custodiat/
Signa ergo superbie sunt
clamor i loquutione/ amaritudo i
silentio/ dissolutio in hilaritate
furor i tristia/ honestas i yma
gine/ inhonestus in ante tum
tor in repensione/ inuidia e
sensus comedit
pectus urit/ mente affiat/ cor
bois qui queda pestis depasat
per cuttu bona ardore pestifero
deuorat/ inuidus alienu bonu
suu fiunt inuidendo pcim/ Cu
peccatores qui aspiciuntur non facile
eos iudicemus sed magis deflea
mus tp in illis ad lapsi sumus
a labi possumus/ Qui uis delin
quite corripe apte incepta ne
i antico mordeas Quid ei pde
si me nestiete alius mala ma
teneras/ ne illi qui sua renuit
corrigere vita/ et alios no deste